

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης → bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η Σμυρνιά του καταυλισμού

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Με το σημερινό επεισόδιο φθάσαμε στο τέλος της νουβέλας «Η Σμυρνιά του καταυλισμού». Ήταν μια ιστορία αγάπης που γεννήθηκε πριν σχεδόν εκατό χρόνια-το 1922- σε μια εποχή που στην Ελλάδα διαδραματιζόνταν κοσμοϊστορικά γεγονότα.

Ήταν η Μικρασιατική καταστροφή, οι σφαγές, οι βιασμοί, οι βανδαλισμοί για να ακολουθήσουν την προσφυγιά εκατομμύρια Έλληνες, όσοι από αυτούς γλύτωσαν το τουρκικό μένος.

Ανάμεσα στο τεράστιο κύμα των προσφύγων επέλεξα μια νεαρή προσφυγοπούλα, την Φιλιώ, σαν ηρωίδα του έργου μου. Μια κοπέλιτσα που ζούσε στον καταυλισμό με την μητέρα της ταπεινά και ήρεμα, χωρίς να μπορεί να κάνει όνειρα για το αύριο, αφού δεν γνώριζε τι θα ξημέρωνε η άλλη μέρα.

Ένα τυχαίο γεγονός συμβαίνει ένα πρωινό στον καταυλισμό και γνωρίζεται με ένα νεαρό φοιτητή, τον Αλέξανδρο, γόνο μιας πολύπλοκης οικογένειας της Αθήνας. Ερωτεύονται δύο νέοι άνθρωποι, που προέρχονται από δύο διαφορετικούς και αντίθετους κόσμους. Ο ένας του πλούτου, της δύναμης και της σιγουριάς για το αύριο, που είναι ο κόσμος του Αλέξανδρου, και ο άλλος της απόλυτης φτώχειας σε μια κοινωνία ανθρώπων που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα.

Οι δύο νέοι θα ερωτευθούν από την πρώτη στιγμή. Όμως αυτό δεν θα σήμαινε τίποτε. Θα ήταν ένας έρωτας καταδικασμένος από την αρχή. Ο νέος που ήταν ακόμη εξαρτώμενος από τον σκληρό και μυστηριώδη πατέρα του, θα υπάκουε θα υποχωρούσε, και δεν θα ξαναγύριζε ποτέ στον καταυλισμό. Η κοπέλα θα έμενε με την πικρή ανάμνηση της συνάντησης με ένα ωραίο νέο και ένα όνειρο που δεν μπορούσε ποτέ να γίνει πραγματικότητα.

Όμως η μοίρα τους έπαιξε ένα απίθανο παιχνίδι.

Χρησιμοποίησα την δύναμη του χρήματος, στην αρχή, όπως την

Μια άποψη της Μονμάρτης, όπως είναι σήμερα.

χειρίστηκε ο πατέρας του Αλέξανδρου.

Ενώ παρουσιαζότανε στο σπίτι του και στην κοινωνία σαν ένας ευπόλητος εργοστασιάρχης και καλός οικογενειάρχης στην πραγματικότητα ήταν άνθρωπος του υποκόσμου. Έλεγε τα περισσότερα πορνεία, της Αθήνας της εποχής, τις χαρτοπαικτικές λέσχές, ξέπλυμα μαύρου χρήματος, ναρκωτικά, κ. ά Αμείλικτος σκληρός εξαγόραζε συνειδήσεις από επίορκους αστυνομικούς, διευθυντές εφημερίδων, και ανώτερους δημόσιους υπαλλήλους. Εκβίαζε πολιτικούς, και διάταζε τους ανθρώπους του να δολοφονούν οποιοδήποτε άτομο στεκόταν εμπόδιο απέναντί του.

Απόκτησε τεράστια περιουσία. Ήταν όμως λεφτά βουτηγμένα στο αίμα.

Κανείς στην οικογένεια του και στον σκοτεινό του κύκλο δεν γνώριζε το ύψος της περιουσίας του. Τα παράνομα χρήματά του, τα φυγάδευε στο εξωτερικό.

Όμως το τέλος του υπήρξε τραγικό. Βρήκε τον ίδιο θάνατο όπως και τα θύματά του. Σφαγιάστηκε από ανθρώπους αντίπαλης συμμορίας, ένα βράδυ έξω από ένα κακόφημο κέντρο.

Την ιστορία την διαβάσατε στην αγαπημένη σας εφημερίδα «Ο Κόσμος» στην έκδοση της κάθε Τετάρτης που συνεχίστηκε για 60 εβδομάδες.

Ας δούμε την συνέχεια και το τέλος «Της Σμυρνιάς του καταυλισμού», και πως τα πρόσωπα που μας κρά-

τησαν συντροφιά για ένα ολόκληρο χρόνο, θα συνεχίσουν την ζωή τους.

Ο Αλέξανδρος μετά το τραγικό τέλος του πατέρα του, βρίσκεται κληρονόμος μιας τεράστιας περιουσίας. Πρόκειται για εκατομμύρια Βρετανικές λίρες, που έχουν κατατεθεί σε τράπεζα του Λονδίνου, και που τον καθιστούν ένα από τους πλουσιότερους άνδρες της Ελλάδας της εποχής εκείνης.

Εδώ το χρήμα παίρνει άλλη διάσταση. Ο Αλέξανδρος όχι μόνο παντρεύεται την φτωχή προσφυγοπούλα την Φιλιώ, με τις ευλογίες της μητέρας του, αλλά προχωρεί σε τεράστια φιλανθρωπικά έργα.

Αφού εξασφαλίζει το οικονομικό μέλλον όλων των μελών του προσωπικού, κάνει πραγματικότητα το κρυφό όνειρο της μητέρας του. Ανακαλύπτει τον νεανικό και ανεκπλήρωτο έρωτα της.

Ο νέος εκείνος ήταν υπάλληλος στην τράπεζα του πατέρα της, ο οποίος εκδιώχθηκε αμέσως και αναγκάστηκε η μητέρα του να παντρευτεί ένα άνδρα αγνώστου και σκοτεινού, παρελθόντος επειδή παρουσιάστηκε στον τραπέζιτη πατέρα της ως εύπορος εργοστασιάρχης, ενώ στην πραγματικότητα ήταν αρχηγός συμμορίας του υποκόσμου.

Τώρα ο καθένας θα ακολουθήσει την δική του ζωή. Η μητέρα του η Ιουλία παντρεμένη με τον αγαπημένο της, που είναι ζωγράφος θα μεταβούν στο Παρίσι για τρεις μήνες. Μετά θα επιστρέψουν στο αρχοντι-

κό όπου θα εγκατασταθούν μόνιμα.

Ο Αλέξανδρος και η Φιλιώ θα πάνε στο Λονδίνο. Εκεί σκέπεται να εγκατασταθεί μόνιμα, με την γυναίκα του, αγοράζοντας ένα μεγάλο διαμέρισμα σε αριστοκρατική συνοικία της Βρετανικής πρωτεύουσας, καθώς και καινούργια γραφεία για την ναυτιλιακή του εταιρεία, ο εμπορικός στόλος της οποίας έχει αυξηθεί.

Κλείνουμε την ιστορία μας από το σημείο που την αφήσαμε την περασμένη Τετάρτη, όπου ο Αλέξανδρος λέει στον γραμματέα του, τον οποίον εμπιστεύεται απόλυτα, ότι θέλει να του προτείνει κάτι.

-Σας ακούω κύριε Κωστόπουλε είπε ο γραμματέας με τρεμάμενη φωνή από φόβο μην τον απολύσει. -Τι θα έλεγε Ιάκωβε Κωνσταντίνου να μεταφερθείς μόνιμα στο Λονδίνο και να συνεχίσεις σαν ιδιαίτερος γραμματέας μου;

Ο Ιάκωβος Κωνσταντίνου, πήγε ένα βήμα πίσω. Έδειχνε μεγάλη ταραχή. Δεν ήξερε τι να κάνει τα χέρια του. Πότε άγγιζε το πρόσωπό του, τα μαλλιά του, πότε τα ακουμπούσε ξανά στο γραφείο. Δεν μπορούσε να αρθρώσει λέξη.

- Σε ερώτησα Ιάκωβε αν θέλεις να εγκατασταθείς μόνιμα στο Λονδίνο, επανέλαβε ο Αλέξανδρος με κάποιο χαμόγελο βλέποντας την ταραχή του γραμματέα του.

Τότε βρήκε κάποια δύναμη ο Ιάκωβος και ρώτησε:

-Κύριε Κωστόπουλε έχω σύζυγο και δύο ανήλικα τέκνα. Τι θα γίνει μαζί τους;

-Θα πάρεις και την οικογένεια σου Ιάκωβε μαζί σου. Θα σου βρω ένα μικρό διαμέρισμα δίπλα στα νέα μας γραφεία.

-Τα ενοίκια πόσο στοιχίζουν κύριε Κωστόπουλε στο Λονδίνο, διότι ακούω ότι είναι πολύ ακριβά εκεί.

-Δεν θα πληρώνεις ενοίκιο Ιάκωβε, διότι το διαμέρισμα θα είναι δικό σου.

Ο Ιάκωβος δεν απάντησε. Κιτρίνισε έψαξε με το ένα χέρι και βρήκε μια καρτέλα, σωριάστηκε πάνω της και λιποθύμησε.